

igennem, dets indre Selvbestemmelsesret tilsikret med de Forbehold, Besættelsen medførte. I *økonomisk* Henseende var vi nu paa det nøjeste knyttet til Tyskland og maatte deraf drage de for Folkets Eksistens nødvendige Konsekvenser. Regeringens Bestræbelser maatte stadig være rettet imod: Modarbejdelse af Arbejdsløsheden, Fastlæggelse af et rimeligt Prisniveau for de livsnødvendige Varer og en Rationering til Sikring af deres Tilstedeværelse i alle Lag. Igennem de vedtagne Beskæftigelseslove kunde der ventes virkelig betydelige Resultater over for Arbejdsløsheden. Det vanskeligste Spørgsmaal var utvivlsomt *Standsningsen af Prisstigningen* paa de nødvendige Levnedsmidler. En Tilbagevendten til en generel Pristalsordning var efter de Konservatives Opfattelse ikke mulig. Man maatte derfor slaa ind paa andre Veje, og det skulde ikke ligge uden for Mulighedens Grænse — saaledes som det var sket med Boligen og Brødet — at faa lagt Loft over Priserne ogsaa for andre vigtige Fornødenheder. En Fastlæggelse af Priserne for de vigtigste Livsfornødenheder for Hjemmemarkedets Vedkommende vilde betrygge Livsvilkaarene for den store Masse i vort Folk og bidrage til at hindre den Ulykke, som et dybtgaaende socialt Skel vilde være.

Bertel Dahlgaard (R. V.) indledede sin Tale med nogle Betragtninger over *Usikkerheden* i den *finansielle* og *økonomiske* Stilling: hvor meget vilde Befolkningens Indtægter svigte i 1940, og hvilke Usikkerhedsmomenter indeholdt ikke Forbrugsafgifterne? Alt afgang i overvældende Grad af, om Krigen fortsatte gennem 1941—42. Skulde dette ulykkelige ske, maatte man med Hensyn til den foreliggende Finanslov drage de Konsekvenser deraf, som til den Tid vilde vise sig fornødne. Med denne Reservation kunde Taleren i øvrigt give sin Tilslutning til Finansministerens Synspunkt: at det maatte være Formaalet at tilstræbe Balance paa Driftsregnskabet. — Den Usikkerhed, som prægede den finansielle og økonomiske Situation, paavirkede ogsaa mange Borgere i deres økonomiske Dispositioner; man saa det i det ikke ubetydelige Antal Køb af Landejendomme og andre Udslag af *Inflationsfrygt*. Men en saadan Frygt havde ikke haft noget Holdepunkt i de hidtil indtrufne Begivenheder, hvor Staten havde formaaet at bevare Taget i Udviklingen. At dette fortsat kunde ske, forudsatte utvivlsomt, at man stadig forsogede den automatiske Løn- og Prisstigning, benyttede Rationering i fornødent Omfang og søgte at undgaa en stærk Stigning af de faste Ejendomsværdier. Og ikke blot den saakaldte automatiske Løn- og Prisstigning maatte undgaaes; det var af overordentlig Vigtighed, at *alle* Prisstigninger blev undgaaet, som ikke havde reel Baggrund i den uundgaaelige økonomiske Udvikling. Den Lovgivning, der dannede Grund-